

HOFFMANN, Pierre (Osweiler 4 juni 1851 – Maagdenburg 9 november 1913).

Studeerde na zijn middelbare studies aan het college te Echternach en aan het atheneum te Luxemburg klassieke filologie aan de universiteiten van Bonn (1872-1875) en Straatsburg (1876). Na zijn benoeming als leraar aan het lyceum te Straatsburg zette Hoffmann zijn studies voort aan de universiteit te Tübingen, waar hij in 1883 promoveerde tot doctor in de letteren en wijsbegeerte. Intussen had de Gentse universiteit hem reeds in 1882 belast met de cursussen moraalfilosofie en geschiedenis der wijsbegeerte. In 1886 werd hij ordinarius en kreeg hij ook cursussen in de pas ingerichte Vlaamse normaalafdeling van de Gentse universiteit. Hij doceerde er aan toekomstige leerkrachten de geschiedenis van de opvoedkunde en de geschiedenis van de Duitse letterkunde.

Ondanks zijn opleiding was Hoffmann een groot voorstander van het geven van meer moderne talen in het middelbaar onderwijs en van onderwijs in de moedertaal. Hij maakte zich ook verdienstelijk op het vlak van het onderwijs voor meisjes en werd in 1907 directeur van het eerste meisjesatheneum te Gent. Hoffmann interesseerde zich ook voor seksuele opvoeding, vegetarisme en geheelonthouding. Hij stichtte in 1912 de Gentse afdeling van De Goede Tempeliers, een antialcoholistenbond die hij vernederlandste.

Hoffmann sprak zich reeds in 1896 ("referendum der intellectuelen" van 't Zal wel gaan) uit voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. Hij stelde dat een anderstalig hoger onderwijs een

kloof zou teweegbrengen tussen een Franssprekende elite en de massa, wat een rem voor de vooruitgang zou betekenen. Die mening getrouw antwoordde hij in 1916 positief op de vraag van de Duitsers om aan de vernederlandse universiteit te doceren. Kort daarop boden zij hem het rector-schap aan, omdat zij dachten dat hij als gematigd flamingant de meerderheid van Vlaamsgezinden zou aanspreken. Zijn sympathieën voor de V.B. waren nauw verbonden met zijn sociale bewogenheid. Deze kwam bijvoorbeeld tot uiting in zijn openingsrede als rector van de von Bissing Universiteit, waarin hij handelde over de sociale rol van de universiteiten en erop wees dat wetenschap niet toebehoorde aan een geprivilegieerde klasse maar het volkswelzijn moest dienen.

Op 21 mei 1918 werd hem ziekteverlof toegestaan; hij overleed enkele maanden later te Maagdenburg.

WERKEN: *De sociale rol der hoogeschole*, 1917; – *Stamgevoel en Stambewustzijn*, 1917.

LITERATUUR: P. Tack, 'Prof. P. Hoffmann', in *Gentsche Studenten Almanak* (1895), p. 78-86; – '75 jaar IOGT', in *Vriend of Vrijand*, jg. 37, nr. 2 (april-juni 1987), p. 1.; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

ILLUSTRATIE(S), zie: activisme, onderwijs (hoger: Gent).

ANNE-MARIE VAN DER MEERSCH